

יצחק מודעי, הנכד של הקומבינטור הבן של נהג הדיליז'נס, השליש של הרמטכ"ל, האיש העובד 18 שעות ביממה

השיחורר האומרת, כי שוחרר ממיש
טרת הוד-מלכותו ב"קלון".

ניספח-צבאי ומלכת-יוון

ראמצע שנת 1947 סייר
את לימודיו בטכניון. הנהג
לצה"ל והשתתף בקרב ההר
מילחמת העצמאות בכפר
נפצע בידו. מאוחר יותר,
בקרב לטרון. כאותו קרב
מאות מטרים ממנו, נפצע
("אריק") שרון, אז מפקד
כשאורגן המיצעד ה
צה"ל, נבחר יצחק מודעי
יחידות הרגלים. לשם כך,
טרן, וברגע זה החלה ה
בסולם-הדרגות הצבאי. תוך
מונה סמג"ד, ומאוחר יותר
פי בקשתו, לירושלים. מפקד
ירושלים היה אז משה דיין.

כשהגיע מודעי, בדרך בורמה,
הנצורה בחלקה, התברר לו, שלמע
לא הוצב בתפקיד שיועד לו. על
הפצרותיו, נשלח כעבור יומיים בת
לשפלה.

הפרק הבא בקאריירה הצבאית
היה במחנה דורה, שנקרא על
רעייתו של מפקד-המחוז, האלוף
אבן. הוא לחם בקרבות המשור
ומאוחר יותר הועבר לשרת ביח
שסגרו על כיס פלוג'ה בדרום.

מודעי היה חבר המישלח
הראשונה של המגבית המאוחרת
שיצאה לארצות-הברית כמטרה לגייס
כספים. במשימה זו עזרו לו הופעתו
הנאה ושליטתו באנגלית. מודעי היה
בין הראשונים שלבשו את מדי-השרד
של צה"ל.

עם שובו ארצה הוצב כקצין אג"ם.
תחת פיקודו של אסף שמחוני. יום
אחד נקרא מודעי ללישכתו של מי
שהיה הרמטכ"ל, יגאל ידין. הוא מונה
כשלישו של הרמטכ"ל, למרות
שמודעי מכחיש, כי רב עם ידין, עובדה
היא, שכעבור יומיים נאלץ הרמטכ"ל
לחפש לו שלישי חדש. לדיכרי מודעי,
הוא פשוט לא אהב את עבודת
השלישות.

כשנת 1951, כשהיה כבר סגן-אלוף,
שוגר מודעי בתפקיד ניספח-צבאי
לבריטניה. לונדון היוותה נקודת-
מיפנה בחייו. שם פגש ברעייתו, מיכל
הראלי-אריסון, שנבחרה אז כמלכת-
היופי של ישראל.

יום אחד נכנס מודעי למישרדו של
מילא ברנריי, ששהה באותה תקופה
בלונדון. "נחש מי מגיע ללונדון?" אמר
ברנר למודעי. "ראשי-המשלח? ה
רמטכ"ל?" ניסה מודעי לנחש. ברנר
גילה לו כי החכוון למלכת-היופי של
ישראל, והוסיף: "אם אתה מצליח
לצאת איתה ערב אחד, אני נתון לך
חמש לירות-שטרלינג".

כשהגיעה מיכל הראלי-אריסון
לשגרירות, חיזר אחריה מודעי. עד
מרה גילה, כי בימי מילחמת-
העצמאות חיזר אחרי אחותה הבכורה,
אלא שאחד מחייליו הצליח להקסימה.
המרחק לארוחת-ערב היה קצר. גם
מילא ברנר הזומן לארוחה, והביא את
חמש הלירות-שטרלינג.

"מאוחר יותר אלוף פיקוד-הדרום,
שהרג בתאונה אווירית, אחרי
מיסדר הניצחון של מיבעיק-קדש,
בשארם אל-שיח".
** שהתפרסם כשותמו בעיסקי
ספנות, של שר-העל לענייני כלכלה
יעקוב מרידור, בחברת-ספנות,
שהספדיה כוסו בידי ממשלת
ישראל, עדיין בעידן המערך.

ממכות, מבלי לחשוב כלל על
הגנה-עצמית, הם שהביאו את בני הזוג
מד'וביץ, להחליט בשנת 1923 על
עליה לארץ-ישראל.

מיכל מדוביץ' הגיע לארץ, כנראה,
כשבירו סכום רב. הוא פנה מייד
לעבודה כבניין ובכישים, כפי שעשו
מרבית בני העליה השלישית. את כספו
השקיע ברכישת אחר הדיליז'נסים
הראשונים של תל-אביב, וחזר
למיקצוע הנהגות. הוא נמנה עם
המקימים של כמעט כל קואופרטיב
תחבורה כאיזור שפלת-החוף. היתה לו
יד בהקמת המעביר, איחוד רגב.
השרון המאוחד ודרום יהודה.
כמשך שנים היה מדוביץ' המזכיר
הכללי של קואופרטיב אגד.

שלוש שנים אחרי עליית מישפחה
מדוביץ' ארצה, נולד הבן יצחק.
המישפחה התגוררה במיכנה קטן,
במוסד המעביר, במקום שבו נמצאת
עתה פינת דרך פתח-תיקווה ורחוב
הגרוד העברי.

כמסלול לימודיו בלט מודעי כילד
מוכשר. הוא היה התלמיד המצטיין של
בית-הספר תחכמוני, המנהיג של
גימנסיה גאולים. העובדה, שאביו היה
דתי מאוד, השפיעה על מערכת-חייו.
עד שהתגייס לצה"ל נהג מודעי לחבוש
לראשו כובע קסקט, להניח תפילין
מדי יום ולאכול רק אוכל כשר.

גם כיום מצהיר מודעי על עצמו
כעל דתי. הוא אוכל רק כשר ופיתח
לעצמו פילוסופיה המבחינה בין שמירה
על כל המיצות ובין האמונה האמיתית
שבלב. לפני שש שנים, כאשר נהרגה
בתו היפהפיה הראלה, בתאונת-דרכים,
נדמה היה כי מודעי עומד לשוב אל
חיק הדת באופן מוחלט. הוא נהג ללוות
את אביו לבית-הכנסת ברחוב
החשמונאים בתל-אביב כמעט מדי יום
ביומו, והשקיע שעות רבות בתפילה.
על אף קומתו הגבוהה ומיכנה-גופו
החסון, היה מודעי נער שקט ושקטן,
ומיעט להשתתף במישחקי הכריז.

בדומה לשאר בני דורו, החל יצחק
מודעי בקאריירה הביטחונית שלו
בגיל 14, כשהצטרף להגנה. כשבגר,
נשלח על-ידי מוסדות היישוב
להתגייס למישטרה הבריטית. ברבות
הימים פיתח מודעי שינאה לבריטים,
שפגה רק כשנשלח כניספח צה"ל,
לאנגליה.

כמיסגרת שירותו, הוא הוצב כי
סידני-עלי, בתפקיד הלא-נעים לגלות
ספינות-מעפילים.

באותה תקופה הסתבך מודעי
בפרשה של נאמנות כפולה, גם להגנה
וגם לאצ"ל — נושא, שעליו אינו נוהג
להרחיב את הדיבור. אך אחרי כמה
חודשי מתח, יושרו ההדורים בינו ובין
ההגנה.

כאשר הועבר מודעי, במיסגרת
שירותו, לחיפה, החל את לימודיו
בטכניון, תחילה כשוטר-תנועה בצומת
הרחובות בלפור והרצל, אלא שהשי-
רות שלו במישטרה הבריטית תם
כעבור תקופה קצרה. באחד הלילות,
כשמודעי היה יומנאי-תורן במישטרת
העיר, ניכנס אחד הסמלים הבריטים
למישרד, כשהוא שיכור כלוט. בין
השניים התפתחו חילופי דברים,
שבמהלכם כינה הבריטי את מודעי
"יהודי מלוכלך". התיגרה היתה
בלתי-ינמעת. מודעי נעצר ונידון
לשישה חודשי מאסר. אחרי הלילה
הראשון בכלא, הופעלו קשריו של
האב, ניספח מקומי בחיפה, מטעם אגד,
הצליח לשחרר את יצחק מודעי מן
הכלא ומן המישטרה הבריטית. מודעי
נושא עימו עד היום את תעודת-

"המישפחה כולה שינתה את שמה
ממדוביץ' למודעי בעיקבות יצחק,
במלחמת-העצמאות.

מנהיג בולדי

הרוחפת והמחליטה. כאשר היסס אביו
של מודעי לכנות בית, יחר עם עוד
שלושה שותפים, היתה זו האם שקבעה
והכריעה שהבית יוקם.
אביו של יצחק מודעי, מיכאל-מיכל
(כף שוואית), הגיע מרקע אחר לגמרי.
הוא בא מעיירה קטנה על גבול
רוסיה-פולין, עיירה שפעמים רבות
החליפה את שליטיה, האב, היה בן
המישפחה העשירה של העיירה, וכונה
כפי יידידיו בשם "הגביר", ובפי אויביו
ככניו "הקומבינטור". היו לו מחסנים
גדולים כבתחנת-הרכבת של העיירה,
ובכמו כן הוא היה בעל ויכונות לחלוקת
סחורות ומוון בעיירה.

הבן, אביו של יצחק מודעי, נכנס
לעיסקי אביו, למד נהגות והיה מעביר
את הסחורות ברחבי האיזור. הוא
מעולם לא סיפר לילדיו על התקריות
האנטישמיות שהיה מעורב בהן, אך
כל בני מישפחתו גדלו תחת מוראות
האנטישמיות.

מודעי סיפור פעם לילדיו, כי ברור
לו שהפחד מהתופעות האנטישמיות,
והמיקרים שבהם היה אביו נמלט

מודעי, באותו גזירות פוליטי של
המפלגה הליברלית, אך היה זה ניצחון
שביסס את מעמדו בצמרת הפוליטית
של ישראל.
מיהו יצחק מודעי?

תקריות אנטי-שמיות

אמו של יצחק מודעי, ברכה
מדוביץ', זכתה עם ליותה בשם
העברי ברכה, אולם משהתגברה וחלתה
כמחלה אנושה הוסיפו לשמה, כסגולה
לחיים, את השם אלטה. אביה של
ברכה-אלטה, אחד מעניי העיירה
אוסטרולנגה בפולין, קיבל הסמכה
לרבנות, אך מרד בדת ופנה להוראה.
אמה, סבתו של מודעי, היתה האשה
היחידה בעיירה שידעה קרוא וכתוב.
היא גרלה בין עשרה אחים, שהפכו
כולם רבנים.

ברכה-אלטה למדה תנ"ך ותלמוד,
ולמרות שמודעי עצמו מכחיש זאת,
היתה הרמת השלטת בביתו, האשה

שריהאנרגיה, יצחק מודעי,
עשה זאת שוב. בעזרת
העמדת-יפנים, עובדת-שרה קשה,
הענקת טובות-הנאה וצעדים טקטים
ממולחים, הוא הצליח לרשת את
מקומו של ישראל רוקח, יוסף ספיר,
יוסף סרלין, אלימלך רימלט ושמהח
ארליך, כמנהיג הנבחר של המפלגה
הליברלית.

ברשימת הליכוד בבחירות לכנסת
ה'11, יוצב השר מודעי במקום השני
ברשימה, מייד אחרי ראשי-הממשלה,
יצחק שמיר.

ניצחונו המדהים של יצחק מודעי,
לפני שבועיים, במועצת המפלגה
הליברלית שהתכנסה במרכז הקונג'
רסים כנגדיה-תערוכה, ובחירתו כראש
הרשימה הליברלית בליכוד — הפך
אותו למנהיג המוכתר של המפלגה
הליברלית.

יצחק מודעי של סוף אפריל '84
נתגלה כמנהיג פוליטי ממולה,
משיכמו ומעלה, בזירה חסרת-ההרמים
של המפלגה הליברלית.
לא היה זה ניצחונו הראשון של